

Студентський тижневик «Аудиторія»

ВЕЛИЧКО Ярослава Осипівна

Головний редактор

Член Національної спілки журналістів України з 1988 року. Відмінник освіти України. Народилася 28 червня 1951 року в місті Стрию Львівської області. 1968 року закінчила Стрийську середню школу № 6 із золотою медаллю і вступила на факультет журналістики Львівського державного університету ім. Івана Франка.

Трудову діяльність розпочала на посаді молодшого редактора Видавництва ЛДУ, кореспондента редакції університетської газети «За радянську науку». Працювала в архіві Інституту суспільних наук (нині Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича Національної академії наук України).

З 1974 року працює у Львівській політехніці — спершу кореспондентом інститутської газети «Радянський студент» (після перейменування — «Львівський політехнік»), з 1991 року — головним редактором.

У вісімдесяті роки була одним із засновників і членом редколегії часопису «Просвіта» Товариства української мови імені Тараса Шевченка, членом ради інститутського Товариства «Просвіта», брала участь у демократичних перетвореннях у Львівському політехнічному інституті.

У 1997 році з ініціативи і під керівництвом Ярослави Величко газета Львівської політехніки здобула статус українського студентського видання під назвою «Аудиторія» із загальнодержавною сферою розповсюдження, яка перемогла у багатьох конкурсах різного рівня і здобувала престижні гранти і нагороди, а редактор — Почесні грамоти Львівської політехніки, Національної спілки журналістів України, Міністерства освіти і науки України та ін.

Ярослава Величко очолює прес-службу Львівської політехніки.

Виставка студентських фоторобіт у Політехніці, присвячена Дню газети «Аудиторія». Нагородження переможців

Урочисте засідання з нагоди 60-річчя «Аудиторії», 2006 р.

Газета, яку видає Національний університет «Львівська політехніка», у жовтні 2006 р. відзначила своє шістдесятиліття. З цієї нагоди відбувалися зустрічі зі студентськими колективами, студентськими кореспондентами та працівниками минулих років, тими, хто співпрацює з редакцією нині, колегами з інших молодіжних видань, представниками влади і громадськості. Редакція провела цикл спортивних змагань на приз тижневика, тематичні вікторини, фотоконкурс і виставку студентських світлин «Пізнавай світ з «Аудиторією!», семінар «Молодіжна політика в засобах масової інформації», в якому взяли участь представники молодіжних громадських організацій і молодіжних ЗМІ. Все це закінчилося великою урочистістю з нагородженням студентських кореспондентів, переможців конкурсів та вшануванням працівників редакції. Зі святом редакцію вітали: від засновників видання — світлої пам'яті ректор Львівської політехніки Юрій Рудавський, від Національної спілки журналістів України — тодішній голова Львівської обласної організації НСЖУ, народний депутат України Степан Курпіль, від Львівської ОДА — начальник Управління у справах сім'ї і молоді Андрій Корнат, президент видавничого підприємства «Світло і тінь», лауреат Національної премії ім. Т. Шевченка Василь Пилип'юк, представники громадськості та вдячні читачі.

До цього щасливого дня ювілянти йшли довгих шістдесят літ. Газета пережила різні часи й обставини. Не раз доводилося її працівникам ковтати гіркі пігулки, рідше — чути слова вдячності. Бували хвилини тривоги, зневіри у власних силах і сумнівів у доцільності своєї праці. Але кожного тижня до редакції приходили студенти та викладачі і запитували свіже число газети. І забувалися кривди й образи, бо головне для газети — її читачі. І тоді творчий колектив редакції з потрібною силою брався за нові важливі теми, шукав нові форми подання матеріалів, нові стежки до сердець та розуму читачів. І так — щороку, із тижня в тиждень — усі шістдесят літ.

А втім, цей відлік часу дуже умовний, бо, як свідчать архівні джерела, у Львівській політехніці перші періодичні видання з'явилися ще в XIX ст. і виходили в часи австро-угорського та польського панування. Зокрема, часопис «Zycie Techniczne» був єдиним у тодішній Польщі науково-популярним виданням вищих технічних навчальних закладів. Із заснуванням у 1920 р. Товариства українських

На засіданні пресового бюро
Студентського товариства «Основа». 30-і роки XX ст.

студентів «Основа» в Політехніці почав виходити часопис «Студентський вісник», згодом — «Бюлетень», «Досвітні вогні» та ін.

З приходом радянської влади у вищих навчальних закладах Галичини почали випускати «багатотиражки» — органи адміністрацій і компартійних комітетів. Протягом 1939–1941 рр. у Львівському політехнічному інституті виходила багатотиражна газета «Червоний технік» (головний редактор — Й. Рутштейн). А після війни, 8 жовтня 1946 р., вийшло перше число газети «Радянський студент», редактором тоді був Г. Самійленко. Саме цю дату прийнято вважати днем народження газети.

Пізніше редакційний колектив очолювали: В. Бояр-Созонович, В. Сігорський, Л. Попко, С. Роговий, М. Горбатенко, Е. Мілевський, О. Козенко, С. Паливода.

Як і всі періодичні видання того часу, газета була дзеркалом тодішньої політичної системи. Та, незважаючи на ідеологічну заангажованість, вона залишилася насамперед студентським, освітянським виданням. Навчальні будні, залікові й екзаменаційні сесії, наукові пошуки, студентські проблеми і дозволя, художня самодіяльність і фізична культура були головними темами газетних публікацій.

У роки боротьби за державну незалежність України газета найпершою з усіх вузівських видань сміливо і впевнено стала на шлях національного відродження. Разом із Товариством української мови імені Тараса Шевченка запалювала вогонь державності в серцях українців, учила поваги й любові до рідного народу, його мови й культури, відкривала замовчувані сторінки правдивої історії. Разом із Студентським братством гуртувала навколо себе національно свідому молодь, підтримувала її дух і волю під час Студентської революції на граніті. Разом із прогресивними силами Політехніки брала участь у демократичних перетвореннях. 1990 року, реагуючи на суспільно-політичні процеси, що відбувалися в країні, орган парткому «Радянський студент» трансформувався у видання колективу інституту під назвою «Львівський політехнік».

У той час через фінансові проблеми багато закладів освіти закривало свої видання, а ті, що залишалися, трималися лише на ентузіазмі патріотів-журналістів і добрій волі засновників. Нові суспільно-економічні відносини потребували зовсім іншого підходу до видання газети, додаткових коштів, повноважень, обов'язків та відповідальності як засновника і видавця, так і членів редакційного колективу. Львівська політехніка зберегла свою газету, бо розуміла, «як багато важить слово» і як воно потрібне для утвердження держави, формування фахівця і громадянина.

До редакції завжди горнулися талановиті особистості, громадські лідери, розумні й ініціативні люди. Колись, у 80-х роках минулого століття, студент Володя Пасічник сказав, що скоро газету можна буде робити на комп'ютері. Тоді це видавалося фантастикою. Та вже невдовзі інший студент — Микола Проданюк — під керівництвом уже доцента В. Пасічника реалізував перший у Львові проект — комп'ютерну верстку газети. Цією газетою був «Львівський політехнік». Згодом першим штатним верстальником стала тендітна дівчина Ірина Мамчур, яка вже під керівництвом викладача М. Проданюка робила в редакції свій дипломний проект, а після неї — студенти і випускники Політехніки

Орест Гавдьо, Руслан Валько, Ярослав Дубовик, Ігор Максимів, Наталя Бебел, Павло Проців...

У нелегкі часи становлення держави газета витримала всі випробування. Більше того — тричі перемагала в конкурсах міжнародних фондів «Відродження» та «Євразія» і здобувала гранти на організаційний і професійний розвиток. А в 1997 р. газета стала потужним виданням нової доби — освітнім студентським тижневиком «Аудиторія» із загальнодержавною сферою розповсюдження, внесеним у Каталог періодичних видань України.

Постійно вдосконалюючись, газета зберегла найкращі традиції студентської преси минулих літ і водночас творить нові, іноді випереджаючи час. Упродовж усіх цих років незмінними залишалися пріоритети студентської та освітньої тематики, тісні зв'язки з навчальними підрозділами, плекання фахівців, громадян, творчих особистостей, а сторінки газети завжди відкриті для студентів і викладачів. У студентській газеті публікуються статті на історичну, суспільно-економічну, освітньо-наукову тематику викладачів та науковців Політехніки різних років: Леонтія Дециньського, Ігора Гавриліва, Геннадія Вознюка, Ірини Фаріон, Оксани Микитюк, Олександра Шишки, Ренати Самотий, Зінаїди Козачук, Олега Кузьміна, Арнольда Прохорова. В «Аудиторію» подають свої блискучі статті визначні науковці Львова — професори Роман Кирчів, Степан Вовканич, журналіст Богдан Залізняка, історик Орест Тучковський, світлої пам'яті професор Степан Злупко.

Ще студентами в різні роки дописували до газети нинішній директор інституту інженерної механіки і транспорту професор Зіновій Стоцько, завідувачі кафедр Орест Івахів і Володимир Пасічник, професор В'ячеслав Довбенко, доцент Олег Іванчук і ще багато-багато тих, які сьогодні працюють у Політехніці, і тих, які знайшли себе у фаховій та громадській діяльності за її межами: Олександр Шлапак, Роман Мурій, Богдан Скрига, Валерій Ужegov та ін.

У різні часи впродовж усіх своїх студентських років фотокореспондентами газети на громадських засадах працювали Юрко Курдина, Володя Архипцев, Олександр Супрун, Михайло Гонак і ще багато майстрів фотомистецтва, які мовою фотокадру вміли надати неповторності кожній хвилині студентського життя. Цю прекрасну традицію — захоплення талантів — редакція відновила кілька літ тому і надала їй нового, сучасного звучання, щороку влаштовуючи

Редакція проводить семінар «Молодіжна політика у ЗМІ». Жовтень 2006 р.

фотоконкурси і виставки студентських світлин та нагороджуючи їхніх авторів.

З інших гарних традицій варто згадати діяльність Літературної студії, яка працює при редакції від початку існування газети. Першою такою літературною школою керував відомий український поет Микола Петренко. Тут друкували свої перші поезії тодішні студенти Політехніки: світлої пам'яті поетеса Оксана Сенатович, поетеса і художниця Лариса Учурханова, Левко Глухівський (згодом — завідувач кафедри, професор, народний депутат України). «Друге дихання» літстудії дав поет Петро Шкраб'юк. На незабутні зустрічі в редакції збиралися студійці Олесь Гордон, Юрко Лазірко, Олександр Морушко, Софійка Когут (усі стали, знані як поети) та багато інших, які взяли з цих сходин незгасний вогонь творчості на все життя. Новою віхою в діяльності Літературної студії стало покоління політехніків 90-х років під орудою поета Богдана Залізняка і старости — студентки Оксани Фітель. Сьогодні студією керує лауреат Шевченківської премії Ігор Калинець, а свої таланти шліфує вже нова плеяда поетів і поеток.

З року в рік розширюється поле діяльності редакції. Вона виступає організатором цільових і масових акцій — тематичних семінарів, дискусій за «круглим столом» і соціологічних досліджень на актуальні теми, інтелектуальних та інших конкурсів, співорганізатором громадських і культурних заходів для молоді Львівщини. Щороку в День газети організує зустрічі зі студентами — громадськими кореспондентами різних поколінь, влаштовує веселі вечірки, спортивні змагання на приз газети, розмаїті конкурси. Однією з нових стала традиція — на посвяченні першокурсників у студенти дарувати їм спеціальний випуск «Аудиторії». І вже у вересні до редакції приходять юнаки і дівчата, які хочуть спробувати себе в журналістиці. Не всі з них стають кореспондентами: хтось розчарується після першої спроби, хтось втрачає інтерес згодом, адже сьогодні для студентів є багато спокусливих розваг, а журналістська праця потребує не тільки всебічних знань і неабияких здібностей, а й наполегливості й одержимості. Зате окремі особистості приростають до газети душею і серцем: як мінімум — вони стають професіоналами у своїй галузі і назавжди залишаються друзями редакції і як максимум — знаходять себе у професійній журналістиці. Так, перший журналістський досвід у студентській газеті здобували студенти-політехніки, а нині професійні журналісти Любка Петренко й Олександр Катачин, Наталка Кисіль

Засідання літературної студії проводить Ігор Калинець

і Надійка Кугук, Петро Яценко і Сашко Єрохин, не кажучи вже про студентів ЛНУ імені І. Франка та Академії друкарства. Багатьом читачам запам'яталися дотепні та яскраві репортажі студента прикладної лінгвістики Володі Самусенка та цікаві інформації курсанта Військового інституту Дмитра Жмовки. Сьогодні вони друкуються у великих газетах, а їм на зміну прийшли нові: Андрій Шпіцер, Світлана Шевчук, Дмитро Бучко...

Нині студентська газета — це сильний творчий і професійний колектив однодумців — працівників редакції і громадських кореспондентів, який працює у повному порозумінні із засновником та видавцем — Львівською політехнікою, в тісній співпраці з Управлінням у справах сім'ї та молоді ЛОДА, Відділом роботи з молоддю Львівської міської ради, Відділом молодіжної політики Львівської політехніки, лідерами студентського самоврядування різних рівнів та активістами громадських організацій.

Свою роботу редакція здійснює на підставі Положення про освітній студентський тижневик «Аудиторія», затвердженого засновником, згідно із Законом України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні». Цим положенням визначені мета і предмет діяльності редакції, її права та обов'язки, структура тощо. Джерелами фінансування газети є кошти засновника, надходження від господарської діяльності редакції та добровільні внески фізичних і юридичних осіб.

Редакція складається з відділів: освіти і науки, молодіжної політики, культури та дозвілля; секретаріату; відділу дизайну й комп'ютерного складання; відділу фінансово-господарської діяльності. В штаті редакції працюють як професійні кадри, так і студенти. Викладачі, науковці і студенти також дописують до газети як позаштатні автори чи громадські кореспонденти.

Газета виступає з власною позицією з будь-яких питань і проблем, є незалежною у своїх поглядах від адміністрації, посадових осіб, органів державної влади, політичних партій, громадських і профспілкових організацій. Тематику й напрями діяльності редакція визначає самостійно, без будь-яких втручань засновника, на підставі запропонованих редакторами відділів і затверджених головним редактором перспективних планів (посеместрових) відповідно до концепції розвитку газети. Кожне поточне число «Аудиторії» обговорюється на щотижневих редакційних нарадах, на яких враховуються актуальні теми й оперативні події в житті держави, області, міста, вищої школи і Політехніки зокрема.

Рубрики газети є постійні, періодичні й одноразові, залежно від тематики і жанрової різноманітності кожного числа. Так, постійними є сторінки «студії» (відділ освіти і науки), «суспільство», «молодіжна політика», «студмістечко», «здоров'я», «фізкультура і спорт» (відділ молодіжної політики), «культура» і «перерва» (відділ культури і дозвілля), періодич-

Спеціальний приз «Вища школа» з рук В. Скопенка отримує заступник головного редактора Тетяна Пасович

ними — «у фокусі», «сад нетанучих скульптур», «вітальня», «гаудеамус», «психологічна служба», «мода», «два перстені» та ін. У межах сторінок є свої рубрики, як, наприклад, «нове в освіті», «заклади вищої освіти», «нові технології», «абітурієнт», «стипендіат», «з перших уст», «молода наука», «спеціальність», «ваша думка», «знай наших», «tet-a-tet», «за філіжанкою кави», «під опікою держави», «громадські ініціативи», «громадські організації», «лідер», «духовне слово», «позиція», «галерея», «аншлаг», «обереги нації», «на часі», «родом із Політехніки», «великі українці», «славетні Політехніки», «з редакційної пошти» та багато інших. Регулярно на сторінках газети проводяться конкурси, вікторини, хіт-паради тощо.

За останні роки «Аудиторія» здобула визнання на інформаційному ринку країни, популярність серед освітян і студентства. Слушно сказав на відзначенні 60-річчя газети світлої пам'яті ректор Юрій Рудавський: «Наша газета — це літопис Львівської політехніки і студентського руху загалом; це долі багатьох поколінь викладачів і студентів, які писали до неї і про котрих писала газета; це хроніка і трибуна нашої національно-визвольної боротьби, демократичних перетворень у суспільстві та вищій школі».

Не один раз газета перемагала в конкурсах студентських газет. Колектив редакції нагороджений дипломами Національної спілки журналістів України (1996, 2006 рр.), дипломом міжнародного фонду «Відродження» за найкраще висвітлення процесу економічних реформ (1994 р.), дипломом конкурсу міжнародного фонду «Євразія» — «ЗМІ для громадянського суспільства» (1997), дипломом Фестивалю дитячих і молодіжних ЗМІ (2006 р.), Почесними грамотами Національного університету «Львівська політехніка», а головний редактор — Почесними грамотами Львівської політехніки, Національної спілки журналістів України, Міністерства освіти і науки України, знаком «Відмінник освіти України». А наприкінці 2007 р. «Аудиторія» перемогла у Всеукраїнському конкурсі засобів масової інформації «Вища школа», організованому Міністерством освіти і науки України, Київським національним університетом ім. Т. Шевченка та Асоціацією працівників ЗМІ і нагороджена спеціальним призом «Вища школа» — «за високопрофесійну систематичну роботу у висвітленні в ЗМІ актуальних проблем вищої школи», а також здобула перше місце в номінації «Науково-дослідна робота» і третє місце в номінації «Впровадження студентського самоврядування» цього конкурсу.

...Минають роки, змінюються покоління, студентські кореспонденти і читачі стають батьками, дідусями, професорами, політиками, державними діячами, бізнесменами, банкірами і просто гарними людьми. Газета залишається для них приємним спогадом про студентську молодість, а їм на заміну приходять нові, які сприймають газету такою ж молодою, як і вони самі.